

Μεταξύ Σύρου και Αθηνών

(ΔΖ) Εγώ λέγομαι Δημήτρης Ζαννίδης, το νι με δύο νι. Ε, ε,ε και έχω γεννηθεί στη Σύρο. Από τη Σύρο ήταν η μητέρα μου. Δεν ήταν ο πατέρας μου. Και έχω γεννηθεί στη Σύρο. Από τη Σύρο ήταν η μητέρα μου, δεν ήταν ο πατέρας μου. Η μητέρα μου ήτανε από τη Σύρο από μία οικογένεια που είχε μία μητέρα, γιατί ο πατέρας της πέθανε νωρίς. Είχε λοιπόν μία μητέρα που μεγάλωσε τέσσερα παιδιά. Δύο αγόρια και δύο κορίτσια. Τα αγόρια κατά το έθιμο, ας το πούμε έθιμο, έγιναν ναυτικοί. Μηχανικοί και οι δύο. Και τα δύο κορίτσια ακολουθήσανε την πρακτική της μόδας, δηλαδή η μία έγινε μια καλή μοδίστρα που πήγαινε σε σπίτια και έραβε, ή δεχότανε στο σπίτι κι έραβε, στη Σύρο πάντα. Κι αυτή ήταν η αδελφή της μητέρας μου. Η δε μητέρα μου που ήταν η μεγαλύτερη από τα τέσσερα αδέρφια, έγινε φραγκοραφτού. Φραγκοραφ... φραγκοράφτης λέγονταν, λεγόντουσαν αυτοί οι ράφτες, οι οποίοι ε, ε, ε έραβαν ανδρικά. Και οι γυναίκες που ράβανε ανδρικά λεγόντουσαν φραγκοραφτούδες. Έραβε λοιπόν η μητέρα μου ανδρικά ρούχα. Ήξερε να ράβει ανδρικά ρούχα και από γυναικεία έραβε μόνο ταγιέρ, αυτά που ήταν τότε της μόδας σε ανδρικό στυλ, δηλαδή με ζακέτα και με φούστα κάτω από το γόνατο, διότι το παντελόνι τότε δεν ήτανε, δεν είχε εφευρεθεί για τις γυναίκες. Λοιπόν ε! κάποια στιγμή, επειδή έπεσε η μητέρα μου κι έσπασε το χέρι της, ε! κι εκεί ήτανε δύσκολα τα πράγματα, ήρθε στην Αθήνα για να τακτοποιήσει το χέρι της. Και εδώ γνώρισε τον πατέρα μου, ο οποίος ήτανε... ε, ε, ε είχε μία καταγωγή από την Αρκαδία, από ένα μέρος, από ένα κεφαλοχώρι της Τρίπολης. Όταν λέω καταγωγή, εννοώ παππού, διότι οι δικοί του, ο πατέρας του, μένανε στην Ρουμανία την εποχή προ του κομμουνιστικού καθεστώτος βεβαίως, προ του πολέμου ε,ε,ε... του δευτέρου. Κι έτσι κι ο πατέρας μου έζησε αρκετά χρόνια στη Ρουμανία, αλλά πήγε εθελοντής στον πόλεμο, τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο και έτσι ήρθε στην Ελλάδα. Βρέθηκε στην Ελλάδα. Ε! Βρέθηκε στην Ελλάδα και βρέθηκε στο δρόμο του για δεύτερη φορά ε, ε η μητέρα μου, γιατί είχε παντρευτεί πρώτη φορά και πέθανε η πρώτη του γυναίκα και σε δεύτερο γάμο ήτανε η μητέρα μου. Και έτσι βεβαίως μέινανε εδώ. Εγώ βρέθηκα στην Σύρο, εντελώς... Γεννήθηκα στη Σύρο εντελώς συμπτωματικά. Ε, ε... η μητέρα μου είχε ... ήταν έγκυος πριν βρεθεί σ' εμένα. Ήτανε έγκυος, πήγε στην κλινική Χριστοφοράκου, του πατέρα τού Χριστοφοράκου που έχει αναμειχθεί το όνομά του στην υπόθεση Siemens, ο οποίος ήτανε στην οδόν Φερρών, ένας πολύ καλός γιατρός και είχε μια πολύ καλή κλινική. Στην οδόν Φερρών δίπλα έμεναν φίλοι των γονέων μου, η οικογένεια Δεληγιάνη και πήγαινε εκεί να γεννήσει και γέννησε. Ήτανε κορίτσι, αλλά «έφυγε» το κορίτσι, γιατί είπαν οι γιατροί ήτανε πολύ δύσκολο. Τότε δεν υπήρχανε πενικιλίνες, όλα τα αντιβιοτικά δεν υπήρχανε κι ήτανε πολύ δύσκολες οι γέννες. Ένα ποσοστό «φεύγανε», «σβήνανε» και οι άνθρωποι και τα τέκνα... στη γέννα. Κι έτσι όταν έφτασε μετ' ένα χρόνο να είναι έγκυος σ' εμένα είπε «Θέλω να γεννήσω στην Σύρο, ώστε να είμαι κοντά στους συγγενείς μου.». Έτσι πήγαμε στη Σύρο. Γεννήθηκα εγώ. Δεν «έφυγε» ούτε η μητέρα μου και δεν «έφυγα» κι εγώ όπως ακούτε κι όπως με βλέπετε (Γέλια) και ε...ε... ύστερα από λίγο καιρό ξαναήρθαμε στην Αθήνα. Στην Σύρο ξαναπήγα..., στη Σύρο ξαναπήγα. Πρέπει να πω εδώ με βάφτισε ένας κύριος, αυτός που έμενε στην οδόν Φερρών που σας λέω, δίπλα στην κλινική Χριστοφοράκου, ο οποίος ήτανε..., είχε μια βιομηχανία κλωστοϋφαντουργίας, που την είχε στη Σύρο. Κι έτσι γνωριζόμαστε. Γνωριζόνταν η μητέρα μου από 'κει. Πήγαμε λοιπόν ε...ε... Όταν έγινα κάποιας ηλικίας, πήγα στην Σύρο για τον... για το δημοτικό σχολείο. Έκανα εκεί τρίτη, πρώτη και δεύτερα δεν κάναμε, διότι ήταν η Κατοχή και μετά την Κατοχή ήτανε δύσκολα τα πράγματα, αλλά πήγα κατ' ευθείαν στην τετάρτη, στην τρίτη ή στην τετάρτη, αν θυμάμαι καλά, δίνοντας κάτι τυπικές εξετάσεις στην ε...ε...ε... όχι στην γραμματική, στο αλφαβητάριο και στην αριθμητική και μπήκαμε στην τετάρτη. Πήγα εκεί στην τετάρτη και έκανα τετάρτη, πέμπτη στη Σύρο. Και μετά ξαναγύρισα ....

(ΒΣ) Στην Αθήνα.

(ΔΖ) Στην Αθήνα.